

[Ministeren for kulturelle anliggender.]

Jeg tror, jeg begyndte med at sige, at forslaget måske var lidt forhastet, fordi man uvilkårlig tænker: kunne De ikke lade os gøre vore undersøgelser færdig først; men jeg deler ganske synspunktet, at det er udmærket — og det viser sig jo også, at der er en bred interesse herfor — at man nu i et folketingsudvalg drøfter disse ting.

Hr. Hastrup var en del inde på ansvarlighedsreglerne, men gjorde selv opmærksom på, at de jo ikke hører til her i dag; hele dette problem, som jo har været drøftet meget i Nordisk Råd, behandles nu i justitsministeriets straffelovråd, det ved vi jo nok. Men med hensyn til berigtigelserne, som flere har været inde på, har radioen i december sidste år nedsat et uvildigt nævn, således at hvis radioen nægter folk at berigtige noget, de mener de er blevet krænket ved, så kan de klage til dette nævn og få berigtigelsen, og hvis de ikke er tilfredse med berigtigelsen, så kan de klage en gang til.

Der har været, synes jeg, hvis jeg må bruge det udtryk, snertet en lille smule til radioens gode vilje i nogle af indlæggene, og det mener jeg er virkelig galt; hvis radioen har vist sig tilbageholdende over for disse problemer, så skyldes det jo én ting: at de dér mere end nogen anden ser på forhånd, hvilken enorm arbejdskraft det vil kræve, og hvilke enorme ekstraudgifter det vil føre med sig; jeg kan bl. a. nævne, at hvis man bare skulle reproducere billedoptagelserne, så skulle man anskaffe nye apparater, efter hvilken kvalitet man ville bruge, til en værdi af fra 450.000 kr. helt op til 1½ mill. kr., og at hver optagelsestime koster et sted mellem 700 kr. og 1.000 kr.; man bliver helt hæs ved tanken om, hvad det kunne føre til, men alle disse problemer må man nu se på.

Hr. Hastrup var inde på, at hr. Poul Møller — og det erindrer vi jo alle — havde besværet med at finde ud af, hvad der egentlig var sagt; jeg er ked af det, hvis det var ved det sidste eller næstsidste valg, men så vidt jeg ved, er alle valgudsendelserne fra 1964 og 1966 optaget for socialdemokratiets partikontor, og hvis det skulle knibe med at få at vide, hvad der er sagt, så tror jeg, jeg på partiets vegne kan invitere Dem til at dykke ned i båndene og se, hvad der er sagt; for at

man må kunne finde frem til det på så vigtige områder, det er der jo ikke en af os her der er uenig i.

Jeg er lidt forbavset over den atmosfære, man på en måde har lagt om disse medier; vi ved jo alle sammen, hvor afsindig vigtigt et folkeoplysende og formidlende element både radio og fjernsyn er, men jeg tror virkelig, at man næsten er inde på at tale for meget om de monopoliserede meninger og de monologiserede meninger, for jeg ser da på en måde snarere radio og fjernsyn som en vældig udspændthed af det frie ords talerstol, og debatten går jo dog videre, den går videre i dagspressen, i læserbreve, den går videre i familiegrupperne, på arbejdspladserne, og dér ser jeg mere den egentlig levendegørende værdi og den store mulighed for disse massemedier; og for mig er der noget helt mærkværdigt i, at man nu skulle dyngede det ind i mægtige arkiver, bortset fra disse ting af exceptionel historisk og dokumentarisk værdi.

Men jeg synes ikke, at der er nogen grund til i og for sig at forlænge debatten her, da alle jo er oplagt til og ivrige for at drøfte forslaget i et udvalg. Kun vil jeg lige sige, at hr. Ib Thyregod var inde på to vigtige paragraffer i ophavsretsloven, og jeg kunne måske sige i en parentes, at jeg skal ikke gøre mig vigtig på dem, for det er jo først for nylig, jeg har haft lejlighed til at prøve at sætte mig ind i dette indviklede område; men spørgsmålet er jo, hvilket forhold bestemmelsen i § 11 i ophavsretsloven, som siger, at i enkelte givne fald kan man få en privat gengivelse, har til den bestemmelse i § 22, der taler om, at radioen må optage på bånd, men kun med det specifikke formål, at det skal udsendes.

Men alt dette må man nu snakke om, og så må vi jo også håbe, at de lærde herrer i ophavsretsrådet hurtigt vil give os nogen vejledning om deres syn på sagen, og at det så må gå sådan, at de lærde herrer ikke har lige så mange meninger, som de er lærde til, for det er jo ikke altid så entydigt.

Ordføreren for forslagsstillerne (Hastrup): Jeg vil gerne takke de forskellige ordførere og også på ny ministeren for den positive holdning til dette forslag til beslutning og udtrykke håb om, at det må give sig konkret udslag i et hurtigt udvalgsarbejde. Her drejer